

че и ние делим тяхната неволя?

Капеланът на царицата, абат Витлеем, се мъчеше да разведри разговора, като го отвлечаше на друга посока и почваше да разправя чудните си преживелици в страната на монголите.

- Жените на монголите са длъжни да карат колите, да разпъват и свиват шатрите, да доят кравите, да приготвят масло и сирене, да щавят кожите и да ги зашиват във вид на големи покривки. С тях те преминават реките. Кожите шият с изсушени волски жили. Също тъй те шият и обущата от конска кожа, дрехите, шапките, плъстените чорапи. А мъжете им само ходят на бран и доят кобилите. Затова тия азиатки се изхитрили, че измислили обичая - никога да не се мият, никога да не се перат. Който монголец го уловят, че се е омил, бият го с камшици. А ако някой суши навън от шатрата мокрите си ботуши, взимат му ги за наказание.

- Защо монголите не се мият? Все трябва да имат някакъв закон, или вехт обичай, който да им го забранява... - попита с любопитство Петър.

- Там смятат, че ако някой се измие, ще почне да гърми и да светка. А монголите от нищо друго не се боят, освен от мълнията. Когато дойде буря, те се изпокриват в шатрите си, увиват се през глава с черни плъстени завивки и чакат, ужасени, разтреперани, да премине грозната напасть. Защото те смятат, че на небето е дошел грозен змей, който бие земята с опашката си и бълва огън. Мнозина ме уверяваха, че са го видели с очите си. Изглежда, че все пак жените са претоварени с работа, та гледат да се отърват от чистенето, като от зловредие. Там вярват, че мръсотата носи щастие, а чистотата влече беда. Ако се мият съдовете, кравите ще да дават по-малко мляко. Ако се изплаква котелът, щяло да падне гръм над младия добитък. Те не мият и кожените мяхове, в които подквасват млякото, затова може да се познае, че наблизо има татарско селище само по миризмата, която вятърът носи към пътници-